

Η Θρονική εορτή της Εκκλησίας της Κύπρου (ΒΙΝΤΕΟ)

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Εκκλησία](#)

Πανηγυρικά τιμήθηκε η μνήμη των Αγίων ενδόξων Αποστόλων Βαρθολομαίου και Βαρνάβα στην Κύπρο. Η ημέρα μνήμης των Αγίων αποτελεί και την Θρονική εορτή της Εκκλησίας της Κύπρου καθώς ο Απόστολος Βαρνάβας είναι ο ιδρυτής της Εκκλησίας της αγιοτόκου και μαρτυρικής νήσου.

Επίκεντρο των εορτασμών ήταν ο **Καθεδρικός Ναός του Αποστόλου Βαρνάβα στη Λευκωσία** όπου χθες τελέστηκε Πολυαρχιερατικό συλλείτουργο προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου **[Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου](#)**. Στην πανήγυρη παρέστη ως συλλειτουργός και εκπρόσωπος του Παναγιωτάτου **Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου**, ο **Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας**. Συλλειτούργησαν, επίσης, Αρχιερείς από την Εκκλησία

της Κύπρου.

Στο μήνυμά του ο Παναγιώτατος εκτός από τις ευχές τις οποίες απέστειλε αναφέρθηκε και στις σημερινές παγίδες του πειρασμού για την Ορθόδοξη Εκκλησία όπως είναι η αλλοίωση των απαραχαράκτων σταθερών της υγιούς εκκλησιολογίας.

Ακόμη υπενθύμισε προς τον Προκαθήμενο της Εκκλησίας της Κύπρου ότι έχουν χρέος να διαφυλάξουν το ποίμνιο “έκαστος κατά τα κληροδοτηθείσας αυτώ ευθύνας και συμφώνως τω πνεύματι των Αγίων Πατέρων”.

Αναλυτικά το Ευχετήριο Γράμμα του Οικουμενικού Πατριάρχη:

Μακαριώτατε και Αγιοτάτε Αρχιεπίσκοπε Νέας Ιουστινιανής και πάσης Κύπρου, εν Χριστώ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ και περιπόθητε ἀδελφέ και συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετρούπολιτος κύριε Γεώργιε, τὴν Ὑμετέραν σεβασμίαν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήφιστα προσηγορευόμεν.

Συμμετέχομεν διὰ τοῦ προσώπου τοῦ Ἱεροπάτου και ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ Μητροπολίτου Σαράντα Ἐκκλησιῶν κυρίου Ἀνδρέου, ἀλλὰ και διὰ τῆς ἡμετέρας γραφίδος, ἀπὸ τῆς ἀγιοτόκου Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν ἐορτὴν και μνήμην τοῦ οὐρανοῦ Πάτρωνος τῆς καθ' Ὑμᾶς παλαφάτου Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας, χαίροντες χαρὰν πολλήν, χαρὰν ἀληκτον και ἐκ καρδίας.

Ἀληθές ὑπάρχει ὅτι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τοῦ ὅλου συγκροτοῦντος τὸν θεσμὸν τῆς Ἐκκλησίας, και κόσμος τῆς κατὰ Χριστὸν βιωτῆς, ὑπάρχουν οἱ Ἅγιοι. Ἡ ἀγιοτή, ἡ ἀναβίβασις τοῦ «καλὸς λίαν» τῆς δημιουργίας κατὰ τὴν, κοσμογονίας μείλινα, Σάρκαωιν τοῦ Υἱοῦ και Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀποτελεῖ τὸ περίπυστον χάρισμα τῆς Καινῆς Διαθήκης, τὸν λιμένα τὸν ἀσφαλῆ, τὸν φάρον τὸν ἀσβεστον, ὁδοδείκτην τὸν ἀψευδῆ και τὴν βεβαίωσιν ὅτι «ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν» (Ματθ. κη', 20). Ὁ βίος ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ἁγίων, παρὰ τὰς διαφορετικὰς συνθήκας και τὰς ἐπὶ μέρους διαστάσεις, εἶναι ἐμποτισμένος ἀπὸ ζῆλον και φρόνημα Ἀποστολικόν.

Τὸ ἀδιαμφισβήτητον τοῦτο και βιωματικόν φέρει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ὡς ἀνεξίτηλον σφραγίδα τῆς δυσχλιετοῦς πορείας και τῆς πανορθόδοξου μαρτυρίας τῆς. Χρῆος τῆς ἱερῶν παραμένει και σημερον τὸ κήδεσθαι τῶν ἀναγκῶν και τῶν ἱεροκανονικῶν προβλημάτων τῶν ἀναφρομένων και μὴ ἐπιλυομένων ἐντὸς τῶν κατὰ τόπους Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, μετὰ προσοχῆς, προσευχῆς, μελέτης, συνέσεως και σοβαρότητος, και πάντως ἐν διαθέσει εὐθύνης, με σκοπὸν τὴν ἀγαθὴν, εὐλακρινῆ και ὄχι ψευδῶνυμον ἐνότητα, ἡ ὅποια, ἐν τῇ πίστει ἡμῶν, ἐδράζεται ἐπὶ τῆς γνησίας ἐκκλησιολογίας.

Ὁ Κύριος ἐχαρίσατο μὲν τὴν Ἀγιοτήτα, προσφιλέστατοι πανηγυρισταὶ τῆς μνήμης τοῦ γενναιομάρτυρος Ἀποστόλου Βαρνάβα, ἀλλ' ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας πάντοτε, ὡστε ἐκεῖνη νὰ εἶναι ἡ σφραγίς, ἡ δικλείς, ἡ σωτικὴ ναὺς τῆς Ἀληθείας. Ὡς σοφὸς ἀπεφάνθη ἡ Ἁγία και Μεγάλη Σύνοδος τῆς Ορθοδόξου Ἐκκλησίας, «δὲν νοεῖται ἀγιοτής τοῦ ἀνθρώπου ἐκτὸς τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, "ὃ ἐστιν ἡ Ἐκκλησία" (Ἐφεσ. α', 23). Ἡ ἀγιοτής πηγάζει ἀπὸ τὸν μόνον Ἅγιον. Εἶναι μετοχὴ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν ἀγιοτήτα τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ "κοινωνία τῶν ἁγίων"... Οἱ ἅγιοι ἐνοσρκῶνουν τὴν ἐσχατολογικὴν ταυτότητα τῆς ἐκκλησίας ὡς ἀένανσον δοξολογίαν ἐνώπιον τοῦ ἐπιγειοῦ και τοῦ ἐπουρανοῦ θρόνου "τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης", (Ψαλμ. κγ', 7), εἰκονίζοντες τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Ἐγκύκλιος, § 4). Σήμερον, ἀτυχῶς, ἀπόψεις ὅτι τὸ «χάρισμα ὑπέρεκειται ἢ ἄλλως και εἶναι ἀνεξάρτητον τῆς Ἐκκλησίας και τῶν ποιμένων» ἀλλὰ και ἡ ἀλλοίωσις τῶν ἀπαραχαράκτων σταθερῶν τῆς υγιούς ἐκκλησιολογίας, ἀποτελοῦν τὰς μεγάλας παγίδας τοῦ πειρασμοῦ ἀναφορικῶς πρὸς

την Ορθόδοξον Εκκλησίαν. Τά ανωτέρω, σὺν τῷ πειρασμῷ τῆς ἐλλείψεως ἐμπιστοσύνης εἰς τὴν διοίκειν καὶ τὰ ὄργανά της κατὰ δήθεν μίμησιν «ὁμολογητῶν», ὀδηγοῦν εἰς ἀνυπολόγιστους συμφορὰς καὶ κινδύνους τοὺς ὁποίους εἶθε νὰ μὴ ἴδωμεν ἐκτυπώτερον, καὶ ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἔχομεν ἡμεῖς καὶ Ὑμεῖς, Μακαριώτατε, τὴν ἀπαραίτητον ὑποχρέωσιν νὰ προφυλάσωμεν τὸ ποίμνιον, ἕκαστος κατὰ τὰς κληροδοτηθείσας αὐτῷ εὐθύνας καὶ συμφώνως τῷ πνεύματι τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Μὲ αὐτὰς τὰς σκέψεις, Μακαριώτατε, ἀσπαζόμεθα ἐκ τοῦ Ἱεροῦ τῆς Ορθοδοξίας Κέντρου, φιλῆματι ἁγίῳ Ὑμᾶς καὶ τὴν κατὰ Κύπρον σεβασμίαν Ἱεραρχίαν, τὸν εὐαγγέλιον καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον Ὑμῶν, ὃ δὲ Ἅγιος Θεός, πρεσβείαις τῶν Ἁγίων Αποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα καὶ τῶν Ἁγίων Πάντων, εἶθε νὰ χαρίζεται Ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν τὴν διὰ τῆς Εκκλησίας Του πολυπόθητον Ἀγιότητα καὶ πᾶν ἀνωθεν ἀγαθόν. Γένοιτο!

Ἐτη πολλά καὶ εὐλογημένα, Μακαριώτατε καὶ φιλάτε ἀδελφε!

Ἰβκγ Ἰουνίου ε'
Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός

Ἰωάννης Γεννηματῆς